

San i java: Bakirov probosanski "četvrti stub" u TK

Nakon tužnih i ružnih osam mjeseci još neprekinutog čekanja na formiranje izvršne vlasti u našem širem zavičaju zvanom TK, postalo je sasvim očigledno da nije ni postojala iskrena namjera da se trošenje javnog novca uvede u legalne i legitimne okvire i da se smijeni jedna notorna alanfordovski polukriminogena kamarila besprizornih karijerističkih "daljinski upravljanih" srebroljubaca, dominantno ruralnih sjecikesa i političkih probisvijeta par excellence.

Da stvar bude još gora, njihova krivnja je samo posljedična bizarnost ekstremne neodgovornosti i besramnog politikantsva tzv. relativnih pobjednika i njihovih pobočnika, personalno koruptivno garniranih "avionima i kamionima", kao i otvorenom trgovinom, eufemistički rečeno, političkim uticajem, a drugim riječima, bavljenjem organiziranim kriminalom. Sve drugo su samo pikantni detalji ovog još neprekinutog izdajničkog političkog šlamperaja uperenog direktno protiv javnog interesa, tj. protiv šutne amorfne mase poniženog i bijedom deprimiranog puka.

Višemjesečni tzv. pregovori oko uspostave "građanske većine" u TK i odgovarajuće izvršne vlasti, pokazali su se kao usputni čar u krvničkim unutarstranačkim klijentelističkim borbama "prijestolja" tuzlanskih socijaldemokrata sa onima na višim razinama, uz upotrebu verbalnih i drugih oružja najtežih kalibara. Ponovo, i po ko zna koji puta od postratnih vremena ilegalca Pašage Mandžića-Murata, politička Tuzla je pokazala svoje hiperprovincijalizirano kompleksaško, malograđanski licemjerno lice kasabe bez zrnca zdrave pameti, dopuštajući da privatno-kriminogeni animoziteti dvojice opskurnih lokalnih lobističkih četovođa ponize i poraze ekonomsko-političke interese cijele tuzlanske regije. I bez obzira koji će od dvojice paradigmatičkih "jaraca na brvnu" pasti u vodu i biti odnešen gubitničkom zlokobnom bujicom, vjerovatno, prema blagodetima još neotvorenog "sivog doma" u Istočnom Sarajevu, Tuzlanski kanton će ostati beznadežno i beskrajno zarobljen svojim vazalnim "poreznim ropstvom" pišljivih cca 400 miliona KM.

Elementarno politički glupi Tuzlaci oduvijek vode neke tuđe bitke, popunjavaju nečije tuđe rasporede i usputno, kao lutke na koncu, klovnovski izigravaju crvene, ljevičarske, multi-kulti i bogapitajkakve dvorske lude carskog Sarajeva. Uostalom, naš grad je razvojno tek petnaesti među federalnim općinama i gradovima, vjerovali ili ne: i upravo je to paradoksalna suština svih naših lokalnih borbi "oko ničega" i

gradnje, u tom smislu, idiotiziranog ispraznog kulta ličnosti beznačajne upotrebne vrijednosti javnog, društveno-ekonomskog interesa.

Iz ovakve, i sasvim razumljive utilitarne vizure praktičnog života Tuzle i TK, najnovija “ex-policijotska” Begina SDA-ovska ponuda za uspostavu “ozbiljne i stabilne vlade TK” stiliziranoj prema morbidnom Bakirom probosanskom “četvrtom stubu” države, djeluje kao obična kafanska lahkonotna zajebancija. Naravno, posebno kada je sklepana od 16 parlamentaraca, među kojima je najmanje pet dojučerašnjih “tvrdoprincipijelnih” socijaldemokratsko-građanske provenijencije, uz, vidi čuda, najmanje dva-tri planski-dodatna državnički svjesna prebjega direktno iz socijaldemokratski ideološkog azila.

Doduše, manje zlo je da, kako, navodno, sasvim neprovjereni i “neprijateljski” izvori kažu, sa iste egzotične destinacije ne prebjegne sedam tvrdih socijaldemokrata prema uhljebničkom Kukiinom banovičkom “resortu” polit-zombija. Konačno, sudeći po svemu, može se ispostaviti da je politički “najstabilniji” tradicionalno-polumafijaški kukizam kao ideologija, svjetonazor i njegova konkretna filozofija “sada i ovdje”, što je prava civilizacijska i ljudska kataklizma. Ili nije !? Možda to kolektivno i zaslužujemo: život u padu u bezdan. Prema Njemačkoj. (Piše: Derviš ČIČKO)

Date: 07-06-2019